

31998F0733

L 351/1

DZIENNIK URZĘDOWY WSPÓLNOT EUROPEJSKICH

29.12.1998

WSPÓLNE DZIAŁANIE**z dnia 21 grudnia 1998 r.****przyjęte przez Radę na podstawie art. K.3 Traktatu o Unii Europejskiej, w sprawie uznawania za przestępstwa karne uczestnictwa w organizacji przestępczej w Państwach Członkowskich Unii Europejskiej⁽¹⁾**

(98/733/WSiSW)

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o Unii Europejskiej, w szczególności jego art. K.3 ust. 2 lit. b),

uwzględniając sprawozdanie wysokiej grupy ds. przestępczości zorganizowanej, zatwierdzone przez Radę Europejską w Amsterdamie w dniach 16 i 17 czerwca 1997 r., w szczególności zalecenie nr 17 planu działania,

a także mając na uwadze, co następuje:

Rada uważa, że znaczenie i rozwój niektórych form przestępczości zorganizowanej wymagają wzmocnienia współpracy między Państwami Członkowskimi Unii Europejskiej, w szczególności w zakresie następujących przestępstw: handlu narkotykami, handlu ludźmi, terroryzmu, przemytu dzieł sztuki, prania brudnych pieniędzy, poważnych przestępstw gospodarczych, wyłudzeń i innych aktów przemocy skierowanych przeciwko życiu, integralności fizycznej lub wolności osobistej, lub sprowadzenia zbiorowego zagrożenia osób;

w celu odpowiedzi na różne zagrożenia, przed którymi stoją Państwa Członkowskie, konieczne jest wypracowanie wspólnego podejścia do udziału w działaniach skierowanych przeciwko organizacjom przestępczym;

Państwa Członkowskie dołożą wszelkich starań, stosując niniejsze wspólne działanie, aby zastosować lub ułatwić zastosowanie środków odnoszących się do ochrony świadków i/lub osób współpracujących podczas procesu sądowego w walce z międzynarodową przestępczością zorganizowaną wymienioną w uchwałach Rady z dnia 23 listopada 1995 r.⁽²⁾ oraz z dnia 20 grudnia 1996 r.⁽³⁾;

ponownie potwierdzając zaufanie do struktur i funkcjonowania systemu prawnego Państw Członkowskich i ich zdolności do zagwarantowania uczciwego procesu;

Państwa Członkowskie chcą zapewnić, aby osoby biorące udział w działaniach organizacji przestępczych nie uniknęły ścigania i kary w związku z przestępstwami, do których odnosi się niniejsze wspólne działanie; w tym celu Państwa Członkowskie będą ułatwiać współpracę w ramach procesu sądowego mającą na celu ściganie i karanie przestępstw, o których mowa;

przywołując fakt przestrzegania przez Unię Europejską praw podstawowych zawartych w Europejskiej Konwencji o Ochronie Praw Człowieka i Podstawowych Wolności, której stronami są wszystkie Państwa Członkowskie, w szczególności przepisów odnoszących się do wolności słowa, zgromadzeń i zrzeszania się;

po rozpatrzeniu poglądów Parlamentu Europejskiego i konsultacji z nim zgodnie z art. K.6 Traktatu⁽⁴⁾,

PRZYJMUJE NINIEJSZE WSPÓLNE DZIAŁANIE:

Artykuł 1

W rozumieniu niniejszego wspólnego działania organizacja przestępcza oznacza zorganizowaną grupę powołaną na pewien okres, składającą się z więcej niż dwóch osób działających wspólnie w celu popełnienia przestępstw podlegających karze pozbawienia lub ograniczenia wolności do wysokości przynajmniej czterech lat lub karze surowszej, w zależności od tego czy przestępstwa takie są celem samym w sobie, czy środkiem do uzyskania korzyści majątkowych oraz, gdzie sytuacja tego wymaga, od wpływu na działalność władz publicznych.

Przestępstwa określone w akapicie pierwszym obejmują przestępstwa określone w art. 2 Konwencji o Europolu oraz w Załączniku do tej Konwencji, za które przewidziano kary co najmniej równe tym, jakie przewiduje akapit pierwszy.

⁽¹⁾ Zastrzeżenie delegacji belgijskiej do kontroli parlamentarnej.

⁽²⁾ Dz.U. C 327 z 7.12.1995, str. 5.

⁽³⁾ Dz.U. C 10 z 11.1.1997, str. 1.

⁽⁴⁾ Opinia wydana dnia 20 listopada 1997 r.

Artykuł 2

1. W celu wspierania walki ze zorganizowaną przestępczością każde Państwo Członkowskie podejmuje się, zgodnie z procedurą ustanowioną w art. 6, zapewnić, że jedno lub oba rodzaje zachowań opisanych poniżej są karane skutecznymi i proporcjonalnymi, i odstrasżającymi sankcjami karnymi:

a) zachowanie osoby, która z zamiarem i wiedzą na temat celu oraz ogólnej działalności przestępczej organizacji albo z zamiarem popełnienia przez organizację przestępstw, o których mowa, bierze czynny udział w:

— działaniach przestępczych organizacji spełniających przesłanki art. 1, nawet w przypadku gdy osoba ta nie bierze udziału w popełnianiu tych przestępstw i, z zastrzeżeniem zasad ogólnych prawa karnego danego Państwa Członkowskiego, nawet jeżeli przestępstwa te nie zostaną rzeczywiście popełnione,

— innych działaniach organizacji posiadając dalszą wiedzę, że jej udział przyczyni się do wykonania przez organizację działań przestępczych w rozumieniu art. 1;

b) zachowanie osoby biorącej udział w zмовie z jedną lub większą liczbą osób, której celem jest dążenie do czynności, której dokonanie skutkowałoby popełnieniem przestępstw w rozumieniu art. 1, nawet jeśli ta osoba nie bierze czynnego udziału w dokonaniu przestępstwa.

2. Niezależnie od tego, czy w Państwie Członkowskim zachowanie określone w ust. 1 lit. a) lub b) jest przestępstwem, Państwa Członkowskie udziela sobie wzajemnie najbardziej wyczerpującej pomocy, jak to możliwe, w odniesieniu do przestępstw podlegających przepisom niniejszego artykułu, jak również przestępstw podlegających przepisom art. 3 ust. 4 Konwencji dotyczącej ekstradycji między Państwami Członkowskimi Unii Europejskiej, sporządzonej dnia 27 września 1996 r.

Artykuł 3

Każde Państwo Członkowskie zapewnia, że osoby prawne mogą być pociągnięte do odpowiedzialności karnej lub, jeśli to jest niemożliwe, innej podlegającej przepisom art. 2 ust. 1, za przestępstwa, które zostały popełnione przez te osoby prawne, zgodnie z procedurami ustanowionymi przez prawo krajowe. Taka odpowiedzialność osób prawnych nie narusza zasad odpowiedzialności karnej osób fizycznych, które są sprawcami lub współsprawcami przestępstw. Każde Państwo Członkowskie zapewnia w szczególności, że osoby prawne mogą podlegać efektywnej, proporcjonalnej i odstrasżającej karze oraz że sankcje ekonomiczne i materialne mogą być na nie nałożone.

Artykuł 4

Każde Państwo Członkowskie zapewnia, że rodzaje zachowań określone w art. 2 ust. 1 lit. a) lub b), które mają miejsce na jego

terytorium, podlegają karze, niezależnie od miejsca na terytorium Państwa Członkowskiego, w którym organizacja ta ma siedzibę lub prowadzi działalność przestępczą, i niezależnie od miejsca, gdzie działalność określona w Porozumieniu, do którego odnosi się art. 2 ust. 1 lit. b), jest prowadzona.

W przypadku gdy jurysdykcję w stosunku do działań związanych z udziałem w organizacji przestępczej sprawuje kilka Państw Członkowskich, przeprowadzają one konsultacje w celu koordynacji ich działań mających na celu skuteczne karanie, biorąc w szczególności pod uwagę lokalizację różnych części składowych organizacji na terytorium zainteresowanych Państw Członkowskich.

Artykuł 5

1. W przypadkach gdy zastosowanie ma Konwencja dotycząca ekstradycji między Państwami Członkowskimi Unii Europejskiej, sporządzona dnia 27 września 1996 r., niniejsze wspólne działanie nie wpływa w żaden sposób na zobowiązania wynikające z Konwencji lub jej interpretację.

2. Niniejsze wspólne działanie nie stoi w sprzeczności z działaniami Państwa Członkowskiego mającymi na celu poddanie zachowania organizacji przestępczej sankcji karnej o szerszym zakresie niż ten zdefiniowany w art. 2 ust. 1.

Artykuł 6

W ciągu roku od wejścia w życie niniejszego wspólnego działania Państwa Członkowskie przedstawią właściwym władzom odpowiednie propozycje dotyczące jego wykonania..

Artykuł 7

Niniejsze wspólne działanie wchodzi w życie z dniem jego opublikowania.

Artykuł 8

Niniejsze wspólne działanie zostaje opublikowane w Dzienniku Urzędowym.

Sporządzono w Brukseli, dnia 21 grudnia 1998 r.

W imieniu Rady

M. BARTENSTEIN

Przewodniczący